

Historia och historier om Tregubbauset

STARRARP

För nästan exakt 100 år sedan fick 16 man ett ovanligt uppdrag. Ett hus i Starrarp skulle flyttas.

Det var handlaren i byn som ville ha flyttat en uthuslänga från affären till det bostadshus han ägde i närheten. Alltså budades 16 starka karlar för att flytta uthuslängan ca 200 meter bort till det hus som så småningom kom att kallas Tregubbauset.

I spetsen för flyttkarlarna gick handlaren själv dirigerande de kraftigt stånkande bärarna. Var tionde meter sattes dock huset ner, det kommenderades rast, vila och förfriskning.

Denna bistod handlaren med ur det ankare brännvin som han själv forslade parallellt med flytten.

Källa: Ystads Allehanda

En ankare är, enligt Dorniers ordbok, även en mindre tunna och ett äldre rymdmått för våta varor, motsvarande 39,25 liter. Om hela ankaret tömdes vet vi inte men trots 20 raster då ankaret gick laget runt så kom huset på plats och uthuslängan är än i dag en vinkel-

+

Otto Nilsson, om vilken det berättas många färgstarka historier, var en av många personligheter som bott i Tregubbahuset i Starrarp.

1908 togs den här bilden av sömmerskor i Tregubbahuset med bl a Kersti sömmerska. Fr v heter damerna Jenny Persson, Hjürås, Hilda Jeppsson, Starrarp, Kersti Andersson, Starrarp, Minna Persson, Hjürås och Augusta Andersson, Starrarp.

byggnad till Tregubbahuset. Från mitten av förra seklet beboddes huset av hantverkare som oftast bara var kända under en del av sitt

namn i kombination med yrket. Bland dessa kan nämnas skraddare Jernberg och skraddare Granqvist, Kersti sömmerska, Gunnar skomakare och en man vid namn Sjöberg som inte hade något tillnamn. Dock tillverkade han nötknäppare.

Namnet på huset, Tregubbahuset, har förmodligen uppstått först när hantverkarna efterhand flyttat och de som bodde kvar där var pensionärer.

Under 1950- och 1960-talen bodde där tre gubbar i var sin lägenhet och med var sin trädgårdstäppa.

En av dessa var rörläggaren Otto Nilsson som 1949 köpte Tregubbahuset. Nilsson, skumpaättling och inbitten starrarpsbo var enligt historien en särpräglad personlighet med orubblig självtillit och berättartalang som få.

För sina gäster berättade han gärna mer eller mindre trovärdiga historier samtidigt som han bjöd på hemkryddat malörtsbrännvin.

Lika kryddstarka som brännvinet var hans historier:

”En gång i sin ungdom var Otto på dans och på väg hem råkade han ut för ett rejält snöoväder. Det var så kraftigt att de flesta på dansen inte lyckades ta sig hem. Men alls icke Otto, som lyck-

ades ta sig åter till hemmet. Till svar på en nyfiken grannes förfrågan om hur han lyckats ta sig hem gav Otto en övertygande förklaring.

- Jo du förstår, sa han, jag fick fatt i en fjälla som va så kortbenad att hon asa röven i snön och i den rännen cykla jag!”

Vid ett annat tillfälle tillfrågades ungarlen Otto på äldre dagar av en yngre starrarpsbo om han inte haft nå-

gon kvinna när han var yngre. Den slagfärdige Otto sade på sitt övertygande sätt:

- Åjo, men jag ska säga dig rätt ut. Att hade jag inte hållit igen när jag var yngre så hade Starrarp varit en stad i dag.

(Källa: Tregubbahusets historia återgavs i Ystads Allehanda när Bertil Persson, utgivare av Härderupsposten, blev årets kulturpristagare i Sjöbo 1989).

YA-Direkt. 0411-645 46.

**Ring om allt
som roar eller retar.**

YSTADS ALLEHANDA.